

РЕШЕНИЕ

№ 3917

гр. София, 10.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Доброслав Руков

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Христовова, като разгледа дело номер **1823** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по касационната жалба на В. В. Н чрез пълномощника му адв. С. Д. против решение от 27.01.2011 г., постановено по н.а.х.д. № 10927/2010 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателна колегия, 1-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 55700/28.07.2010 г., издадено от заместник-началника на отдел „Пътна полиция“ при С.. Наведени са доводи за незаконосъобразност на въззивното решение. Излагат се съображения, че съдът е обосновал фактическите си констатации, без да събере всички необходими и относими писмени доказателства, а е постановил решението си единствено въз основа на свидетелските показания на актосъставителя. Сочат се допуснати нарушения на процесуалните правила в административнонаказателното производство. Претендира се да бъде отменено решението на първоинстанционния съд и се постанови друго, с

което се остави в сила наказателното постановление.

Ответникът не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийската градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като постъпила в срок и подадена от надлежно легитимирано лице-страна по н.а.х.д. № 10927/2010 г. по описа на Софийския районен съд, НК, 1-ви състав.

Касационната инстанция, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

За да потвърди обжалваното наказателно постановление, районният съд е приел, че от обективна и субективна страна В. В. Н е извършил, констатираното в АУАН и описаното в издаденото, въз основа на него наказателно постановление, нарушение по чл. 21, ал. 2 от Закона за движението по пътищата /ЗДВП/, като на 29.06.2010 г., около 18.03 ч. в гр. С. по бУ. „Цариградско шосе” с посока вход, срещу № 94 е управлявал лек автомобил „БМВ” с ДК№ С. със скорост 97 км/ч, при ограничение на скоростта от 50 км. ч., въведено с пътен знак В 26. Скоростта на автомобила е засечена с техническо средство радар TR-4 с № 382, което фиксира точната дата и час на нарушението. Отчетеното е показано на водача на автомобила.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, първоинстанционният съд е приел, че с поведението си жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДВП.

Посочените обстоятелства са установени от показанията на актосъставителя С К. и свидетеля – очевидец на нарушението А А, разпитани в производството пред въззивната инстанция, които съдът е кредитирал изцяло като последователни и непротиворечиви. В настоящото производство не са събрани нови доказателства.

С оглед на това, касационната инстанция изцяло възприема описаната в наказателното постановление и установена в производството пред Софийския районен съд фактическа обстановка. Извършеното административно нарушение се установява, както от свидетелските показания, така и от показанията на техническото средство – скоростомер, които са показани на водача на моторното превозно средство при констатиране на нарушението.

Въз основа на тези доказателства съдът намира за безспорно установено, че на 29.06.2010 г., около 18.03 ч. в гр. С., В. В. Н е извършил нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДВП, като е управлявала лек автомобил „БМВ” с ДК№

СА 2857 ВТ неспазвайки ограничението на скоростта от 50 км.ч., въведено с пътен знак В 26, като се е движил със скорост, която надвишава с 47 км. /ч. допустимата.

В хода на производството пред Софийския районен съд, както и в касационната жалба, жалбоподателят не спори, че на посочената в акта дата и място е бил спрян от органите на КАТ, като проверката е извършена с техническо средство радар TR-4, със № 382. В тази връзка неоснователни са доводите, изложени в касационната жалба за допуснати нарушения на процесуалните правила в хода на производството през районния съд. Събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства са обсъдени от решаващия състав в тяхната пълнота и взаимовръзка, което е довело до извода за тяхната непротиворечивост и последователност.

На следващо място, в касационната жалба се твърди, че отчетената от техническото средство скорост не е на управлявания от жалбоподателя автомобил, а на друг автомобил, който се е движел успоредно на управлявания от жалбоподателя. Това твърдение не е подкрепено с никакви доказателства, както в производството пред въззивната инстанция, така и в настоящото производство.

Относно наведеният в касационната жалба довод, че фактическите констатации на първоинстанционния съд са изведени единствено въз основа на свидетелските показания на актосъставителя и на АУАН, настоящата инстанция намира за необходимо да отбележи, че като страна в първоинстанционното производство касаторът е имал процесуалното право да представи нови доказателства, респ. да поиска тяхното събиране от страна на съда, както и да задава въпроси към свидетелите. Той не се е възползвал от тази законова възможност, поради което е недопустимо в настоящето производство да черпи права от собственото си процесуално бездействие и да излага доводи за непълнота на доказателствения материал. В тази връзка следва да се има предвид обстоятелството, че макар и разкриването на обективната истина да е приоритет на съда, независимо от тежестта на доказване, това не освобождава страните от задължението им да докажат твърденията си, от които черпят права.

Правилни и обосновани са и изводите на първоинстанционния съд относно липсата на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на административно наказателното производство. Ето защо и касационната инстанция, след като намира изложените от решаващия съд мотиви за достатъчно обосновани и правилни не намира за необходимо да ги приповтаря отново.

Тъй като в касационната жалба не са налице други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на

първоинстанционното решение, и с оглед предмета на касационната проверка, както и поради съвпадане на крайните изводи, с тези на Софийския районен съд, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

Независимо от изложеното, с оглед настъпилата законодателна промяна в редакцията на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП /ДВ бр. 10/2011 г. /, изразяваща се в отпадане на наказанието „лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца“, която редакция се явява по-благоприятен закон, на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, решението на Софийския районен съд следва да бъде отменено в частта му, с която е потвърдено наложеното с оспореното наказателно постановление наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца“.

Предвид изложените съображения, Административен съд С.-град, Дванадесети касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 27.01.2011 г., постановено по н.а.х.д. № 10927/2010 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателна колегия, 1-ви състав, в частта му, с която е потвърдено наказателно постановление № 55700/28.07.2010 г., издадено от заместник-началника на отдел „Пътна полиция“ при С., с което на В. В. Н е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца“ и вместо него постановява

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 55700/28.07.2010 г., издадено от заместник-началника на отдел „Пътна полиция“ при С. в частта му, с която на В. В. Н е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца“.

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.01.2011 г., постановено по н.а.х.д. № 10927/2010 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателна колегия, 1-ви състав, в частта му, с която е потвърдено наказателно постановление № 55700/28.07.2010 г., издадено от заместник-началника на отдел „Пътна полиция“ при С., с което на В. В. Н е наложено административно наказание „глоба“ в размер на двеста лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.